

16. februar 2016

FM2017/115

Jfr. Inatsisartuts forretningsorden § 33, stk.1, fremlægges hermed forslag til beslutningsforslag til Naalakkersuisut:

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges at ændre Fiskeriloven således at den vestgrønlandske reje-TAC fremover fordeles ligeligt (50/50) mellem den kystnære og havgående flådekomponent.

(Medlem af Inatsisartut, Nikolaj Jeremiassen, Siumut)

Begrundelse:

Landstingslov nr. 5 af 21. maj 2002 om ændring af Landstingslov om Fiskeri har nu i snart mange år virket således, at den vestgrønlandske rejekvote (TAC -100%) er blevet fordelt således, at 57% heraf er givet til den havgående flådekomponent, og 43% er givet til den kystnære flådekomponent. I fremtiden ønskes, at fordelingen sker ligeligt med en 50/50% fordeling, hvorfor tiden er kommet til, at foretage de nødvendige ændringer i Fiskeriloven.

Begrundelsen for mine krav til ændringerne i Fiskeriloven er følgende:

- Biologerne har som følge af deres undersøgelser i vort hav fundet frem til, at rejebestanden i de kystnære områder er meget konstant og uforanderlig i sin mængde, hvorimod rejebestanden i udenskærsfiskeriet omvendt inden for de sidste 4 år, er faldet drastisk.
- Det er helt almindeligt kendt af alle nu, at i takt med, at antallet af rejer falder drastisk, så bliver de rejer der fanges også mindre og mindre.
- Det er derfor på denne baggrund, at det bliver mere og mere udtalt, at den havgående flådekomponent ikke får opfisket deres tildelte kvoter og derfor indgiver særlige ansøgninger med krav om, at kunne fiske efter rejer i de kystnære områder.

Derfor kan man med rette spørge, om det er rimeligt, at den tilladte fangstmængde af rejer i de kystnære områder skal forblive fastfrosset på 43%? jeg mener, at det er mere passende, at den havgående flådekomponent og den kystnære flådekomponents kvoter fordeles ens med 50/50.

Det kunne herunder overvejes, om det eventuelt ville være hensigtsmæssigt, at der tillades en passende varslingsperiode i forbindelse med en eventuel ændring af fordelingsforholdet mellem den kystnære og havgående flåde. I forbindelse med tidligere behandlinger af emnet om passende varslingsperiode i Inatsisartut, er der i medfør af behandlingen udarbejdet en tillægsbetænkning hvoraf fremgår, at et varsel ikke skal overstige 5 år.

De økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige:

Naalakkersuisut har i forbindelse med besvarelsen af §37-spørgsmål nr. 2015-290 oplyst, at: ”Det vurderes ikke, at der vil være nogen ændring så vidt angår det administrative ressourceforbrug, i det tilfælde fordelingsforholdet mellem den kystnære og havgående flåde bliver ændret”.

Forslagets vedtagelse, og den deraf følgende ændring af Fiskeriloven, må imidlertid i sig selv antages at indebære visse administrative og økonomiske konsekvenser for det offentlige – formentlig svarende til omkring ½ årsværk (ca. 250.000 kroner).

De afledte økonomiske og administrative konsekvenser for fiskerierhvervet:

I besvarelsen af §37-spørgsmål nr. 2015-290 fremgår at en eventuel ændring af fordelingsnøglen kan ”...indebære omkostninger for den del af erhvervet, der opererer med fartøjer i det havgående segment, hvis ikke en passende varslingsperiode, meddeles samtidig med ændringen af fordelingsforholdet. Det kan ikke udelukkes at erhvervets parter, alt afhængig af om Inatsisartut ved ændringen vælger at benytte bestemmelsen til, at gøre de tidsbegrænsede licenser tidsbegrænsede eventuelt vil vælge at få prøvet beslutningen ved domstolene”.

Videre fremgår at: ”En eventuel ændring af fordelingsforholdet forventes dog ikke, at have nævneværdige negative konsekvenser for det kystnære segment af flåden, idet det vurderes at det kystnære segment har kapaciteten til at opfiske den forøgede kvote”.

Naalakkersuisut tilføjer dog, at spørgsmålet om de afledte økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervet ikke kan besvares uden videre, idet det forudsætter en mere gennemgribende analyse.

De afledte økonomiske og administrative konsekvenser for befolkningen:

I besvarelsen af §37-spørgsmål nr. 2015-290 anføres det, at: ”En ændring af den nuværende rejekvote for det kystnære segment, fra 43 % til 50 % vil resultere i, at der landes mere rejer til den landbaserede produktion af rejeprodukter. Naalakkersuisut vurderer på denne baggrund, at der vil opstå beskæftigelsesmæssige fordele for borgerne”.

Naalakkersuisut tilføjer, at: ”En ligelig fordeling af rejekvoten mellem den havgående og kystnære flåde vurderes også, at ville bidrage til en spredning af fiskerirettighederne indenfor rejefiskeriet”.